

цѣла-та Библия, особенно Послание-то до Римляны-тѣ, учи най-ясно какво чело-вѣкъ ся оправдава прѣдъ Бога само чрѣзъ вѣржъ въ Христа, и то бесплатно. Това учение было противно на Римо-Католическо-то, споредъ което за спасение-то на чело-вѣка могатъ да спомогнатъ и епити-мий-тѣ, добры-тѣ дѣла, обреци-тѣ, монаше-ский-тѣ животъ, и т. н. Лутеръ показалъ че Библия-та учи, какво никакво чело-вѣче-ско дѣло не може да спомогне за спасе-ние-то на чело-вѣка, и че, да уповава чело-вѣкъ на такыва дѣла, е да унижава дѣло-то извършено отъ Христа, което е само по себе съвършено и вседостатъчно. Той показалъ че Библия-та учи, какво добры-тѣ дѣла трѣбва да ся считатъ като плодъ на вѣржъ, и като доказателство че тази вѣра е жива. Заради това, той настоявалъ върху свято жи-вѣяніе и добры дѣла толкозь колкото и Ри-мо-Католици-тѣ настоявали; само че той от-хвърлялъ какво чело-вѣкъ може да ся обля-га на святъ животъ и добры дѣла като срѣдства за спасение: чело-вѣкъ трѣбва да у-повае за спасение-то си само на Христа.

Като слѣдствие отъ това мнѣніе, Лу-теръ ся въспротивилъ на проданъ-тѣ на папскы грѣхопростителны писма, като по-